

Allmennmedisinske kompromisser møter Tro, håp og kjærlighet

Dette julenummeret består av tekster med to forskjellige hovedtema, samt foto fra en kunstner og kollega. Bildene binder det hele sammen og tar oss forhåpentligvis med lenger ut fra tekstene og videre i tankene.

Hvorfor har vi valgt et så sprikende innhold og invitert så mange til å bidra?

Det er fordi begge overskriftene er spennende, og når de føres sammen blir det som et godt møte mellom ideal og det mulige, et veivalg og veien vi går, som møtet mellom liv og lære. Det er kraft i spennet og et ærlig møte kan være forløsende – forløsende for ny erkjennelse og ny undring.

Det er i tillegg fordi vi i redaksjonsarbeidet hele tiden har diskutert de store spørsmålene, kildene til mening, filosofi, etikk og moral og på samme tid forsøkt å fokusere på konkrete, kliniske pasientutfordringer, og lyttet til konkrete, velvillige allmennlegestemmer.

Og til sist er det fordi vi tror på en bredt sammensatt gruppes mulighet til å se mer av både «det hellige og det alminnelige».

Man kan også se valget av to ulike tema som et uttrykk for at redaksjonen ikke kunne enes om ett samlende valg. Vi har også inngått et kompromiss.

Er det så galt da? Er ikke det helt fint!?

Jo, vi synes det er helt fint. Etter fem år sammen ser vi fremdeles verden fra våre unike plasser, med våre forskjellige øyne. Impulser skaper ulik gjenklang i den enkelte.

Og vi vet at møter mellom mennesker har i seg skapende energi, likesom møtet i oss selv, der legelivet møter læren.

Det er ikke i enigheten at nye ting oppstår, det er når to steiner slås mot hverandre at man kan få gnister til ild. Friksjonen, den gode utfordringen gjør at man strekker seg litt lenger, at man tester nye tanker, vekkes opp fra en komfortabel hvile og får frem en drivende vilje.

Best brenner det kanskje der det er trygg tro, godt håp og ekte kjærlighet.

Ytterligere innhold til denne klassiske trilogien lar vi andre kolleger gi, side ved side med utdypinger fra allmennmedisinens møysommelige hverdag.

Det er jul og det er tiden da det hektiske møter det høytidelige. Mange stopper opp og tar seg tid til å tenke seg langsomt om. Noen kjenner etter på uvanlige steder, andre ser seg om med litt nye øyne. I det herværende fellesskapet har vi alle en viktig plass, vår plass. I den store sammenhengen er vi kun som et vindpust.

Ars longa, vita brevis. Livet er kort, men kunsten er lang.

Lucius Annæus Seneca
(4 f.Kr – 65 e.Kr)

Vi ønsker alle lesere en riktig god jul og et godt nytt år!

Helen Brandstorp

FOTO: © REGIN HJERTHOLM